

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Kurczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2016 r.

sprawy: **P. K.**

s. J., T. z domu O.

ur. (...) w m. M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 maja 2016 roku w miejscowości P. gm. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), czym naruszył zakaz sądowy w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) sygnatura akt IIK (...) z dnia 1 kwietnia 2015r.

tj. o czyn z art. 244 kk

1. P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W dniu 25 maja 2016r. P. K., kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) został zatrzymany przez policję do kontroli drogowej w miejscowości P..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 17 w zw. z k. 10 - 11)

Oskarżony był karany za czyn z art. 178 a § 1 kk, gdzie wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 01.04.2015r. w sprawie sygn. akt II K (...) wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 09.04.2015r, a zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązywał w okresie od 09.04.2015r. do 09.04.2017r.

Nadto oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 3 lutego 2016 r., prawomocnym o dnia 5 marca 2016 r. za przestępstwo z art. 244 kk, na karę ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w miesiącu

(dowód: dane z KRK – k. 12 - 13, odpisy wyroków – k. 8 i 17).

Oskarżony P. K. ma 38 lat, jest żonaty i posiada na swoim utrzymaniu dwoje dzieci. Oskarżony uzyskał wykształcenie zawodowe w zawodzie murarza, utrzymuje się z prac dorywczych, z czego osiąga dochód w wysokości około 1.500 złotych miesięcznie. P. K. nie leczył się odwykowo, neurologicznie i psychiatrycznie. Oskarżony był wielokrotnie karany.

(dowód: dane osobo - poznawcze – k. 10 - 10 v. w zw. z k. 17)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał samochodem należącym do jego żony, do miejsca swojego zamieszkania, gdyż kierowca, który miał go odebrać nie przyjechał i wobec tego nie miał jak wrócić z pracy. Wiedział o obowiązującym go zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który posiadał od kwietnia 2015r. do kwietnia 2017 r.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 17 w zw. z k. 10 - 11)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budziły żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego (...) z dnia 01.04.2015r. w sprawie sygn. akt II K (...), a także wyjaśnienia samego P. K..

Kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) P. K. w dniu 25 maja 2016r. naruszył obowiązujący go od dnia 09.04.2015r. do dnia 09.04.2017r. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 01.04.2015r. w sprawie sygn. akt II K (...).

Sam oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i w swoich wyjaśnieniach potwierdził ustalenia faktyczne dokonane w sprawie. Nadto z wyjaśnień jego wynikało, iż miał świadomość popełnienia czynu zabronionego w czasie zdarzenia.

Dowody w postaci danych o karalności, odpisów wyroków skazujących były wiarygodne, a oskarżony im nie zaprzeczał.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów przyjęto, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 25 maja 2016 roku w miejscowości P. gm. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), czym naruszył zakaz sądowy w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) sygnatura akt IIK (...) z dnia 1 kwietnia 2015r., czym wyczerpał dyspozycję art. 244 kk.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Kierował samochodem, pomimo pełnej wiedzy co do tego, iż obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Miał pełną świadomość tego, co czyni. W chwili czynu był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu.

P. K. znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem, a podane przez niego powody naruszenia zakazu potraktować należy jako szczególnie błahe. Nie było nadto żadnych podstaw do kwestionowania jego poczytalności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny. Dobrem chronionym przepisem art. 244 kk jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości m.in. w zakresie wykonania orzeczonych przez sądy zakazów. Oskarżony swoim zachowaniem nie respektował prawomocnego orzeczenia sądowego Sądu Rejonowego (...) w sprawie IIK (...), zawierającego określony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zachowanie oskarżonego godziło więc z dobro wymiaru sprawiedliwości. Nadto niespełna dwa miesiące wcześniej został skazany za naruszenie w/w zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych na karę ograniczenia wolności.

Wobec tego wymierzona na podstawie art. 244 kk kara 6 miesięcy pozbawienia wolności została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i, zdaniem Sądu, tylko ona spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego, zwłaszcza pozwoli uzmysłwić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Oskarżony był już uprzednio karany za taki sam czyn i po raz kolejny popełnił tego samego rodzaju przestępstwo, a poprzednia kara nie wywołała w nim żadnej pozytywnej refleksji, w tym nie skłoniła do przestrzegania porządku prawnego.

Wynika z tego jednoznacznie, iż wcześniej wymierzona oskarżonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 03.02.2016r. w sprawie II K (...) kara ograniczenia wolności nie odniosła pożądanego rezultatu i nie była na tyle dotkliwa, by doprowadzić do zaprzestania podobnych zachowań w przyszłości, a oskarżony nie potrafił przeprowadzić krytycznych refleksji nad swoim zachowaniem.

Wymierzenie oskarżonemu w tej sytuacji kary łagodniejszego rodzaju lub kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania utwierdziłoby go tylko w przekonaniu, iż nie respektowanie prawomocnych orzeczeń sądowych w zakresie środków karnych nie jest na tyle ciężkim przestępstwem, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki.

Nadto, Sąd zatem nie mógł wymierzyć oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, gdyż oskarżony w czasie popełnienia czynu był już skazany na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk). Zdaniem Sądu, pobyt w zakładzie karnym uzmysłwi oskarżonemu nieopłacalność przestępczych zachowań, a tym samym pozwoli uniknąć w przyszłości podobnych zdarzeń.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 kpk uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych nie byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową - oskarżony ma bowiem stały dochód miesięczny.